

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.224 van 18 juni 1996
in de zaak A. 67.777/X-6203.**

In zake : Marc BAELE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. CARRE,
kantoor houdende te GENT,
Oudenaardsesteenweg 52

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Volksgezondheid,
2. het Instituut voor Veterinaire Keuring,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. STUBBE,
kantoor houdende te BRUGGE,
Karel van Manderstraat 123.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 22 februari 1996 namens Marc BAELE werd ingediend door zijn raadsman G. CARRE, advocaat te Gent, om, eensdeels, de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van Dr. P. MOLLAERT, hoofdinspecteur-directeur van het INSTITUUT VOOR VETERINAIRE KEURING, Inspectiedienst Keurkring Asse-Leuven, waarbij deze bij brief van 15 januari 1996 verzoeker sanktioneerde door hem tijdelijk geen opdrachten meer toe te kennen als keurder in het IVK, sanktie ingaande vanaf 26 januari 1996 in toepassing zijnde in het slachthuis van Willy LEO", en om, anderdeels, een dwangsom te vorderen "van 1200 BEF per uur die verzoeker niet kan keuren";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 26 maart 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 juni 1996, op welke datum de zaak is uitgesteld tot de terechtzitting van 4 juni 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. CARRE, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat C. VANDENBERGHE die, loco Advocaat M. STUBBE verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is een zelfstandige dierenarts die bij ministerieel besluit van 13 juni 1991 met een opdracht bij het Instituut voor veterinaire keuring werd belast.

1.2. Tegen Herman BAELE, broer van verzoeker, loopt een gerechtelijk onderzoek, onder meer, in verband met het gebruik van verboden middelen in de veeteelt.

1.3. Bij brief van 25 januari 1996 deelt het hoofd van de keurkring Asse-Leuven aan verzoeker de bestreden beslissing mede die luidt als volgt :

"Mijnheer de doctor,

In de namiddag van 25-01-1996 heb ik een telefonisch onderhoud gehad met de Heer DE COSTER, Leidend Ambtenaar bij het IVK, waarin de Heer DE COSTER mij kennis gaf van zijn gesprek met de Heer Minister van het Departement en mij opdracht gaf om U, ingevolge de feiten die zich bij Uw broer hadden voorgedaan, tijdelijk geen opdrachten meer toe te kennen in het IVK.

Vanaf morgen 26-01-1996 dient U dus voorlopig geen keuringen meer uit te voeren in het slachthuis van Willy LEO.

Zodra zich andere feiten voordoen, zal ik U daarvan onmiddellijk in kennis stellen";

2. Over de procedure.

2.1. Overwegende dat het Instituut voor veterinaire keuring een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid is, ingedeeld in de categorie A als bedoeld in de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut; dat de bestreden beslissing uitgaat van een ambtenaar van voormeld Instituut en niet uitgaat van de Belgische Staat, zodat deze laatste buiten de zaak dient gesteld te worden;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en

dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat verzoeker als middel de schending aanvoert van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de hoorplicht, het recht om zijn standpunt naar voren te brengen en de rechten van de verdediging, doordat de bestreden maatregel, waardoor hij beroofd wordt van inkomsten en in de onmogelijkheid gesteld wordt om zijn activiteiten verder uit te oefenen, werd genomen zonder dat hij hieromtrent werd gehoord;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat verzoeker wel degelijk werd gehoord en "alsdan over de mogelijkheid beschikte om zijn bezwaren en kritieken te opperen"; dat zij terzake verwijst naar "stuk 2 van het administratief dossier";

3.1.3. Overwegende dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen van aard om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder hem de gelegenheid te geven om nuttig voor zijn standpunt op te komen; dat uit voornoemd stuk 2 van het administratief dossier blijkt dat verzoeker inderdaad gehoord werd op 26 januari 1996, zijnde de dag nadat de bestreden beslissing werd genomen; dat verzoekers middel derhalve een ernstig middel is;

3.2.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig moreel nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem berokkent als volgt omschrijft :

"... dat (hij) gestigmatiseerd wordt omdat hij de broer is van een verdachte, terwijl andere personen -die misschien nauwere professionele banden hebben met Herman BAELE- ongemoeid gelaten worden.

Dat door de bestreden maatregel verzoeker een etiket opgeplakt krijgt waardoor hij verdacht gemaakt wordt en afgekeurd, enkel en alleen omdat hij de broer is van iemand die criminele feiten gepleegd zou hebben.

Dat de getroffen sanktie in strijd is met het principe dat de sanktie persoonlijk moet zijn, nl. tegenover diegene die een wet of een norm heeft overtreden en in casu een sanktie wordt opgelegd aan verzoeker die geen enkele wet of norm heeft overtreden.

Dat dit hem in een slecht daglicht plaatst bij zijn collega's, maar ook ten overstaan van de directie en het personeel van de instelling (het slachthuis) waar hij controle uitoefende.

Dat -weze het met schending van het beroepsgeheim- aan het beroepsverbod van verzoeker grote ruchtbaarheid gegeven werd hetgeen ook zijn faam verder aantastte : verzoeker werd in de kranten ook omschreven als 'vetmester' - ten onrechte, want verzoeker is totaal geen vestmester.

Dat dit nadeel niet louter weggewerkt kan worden door een annulatiearrest, dat misschien maar over enkele jaren uitgesproken zal worden, terwijl verzoeker ondertussen het voorwerp zal zijn van allerlei gissingen nopens zijn betrouwbaarheid en zijn professionele mogelijkheden als keurder met de dag afnemen.

Dat geruchten en gissingen in de loop van de tijd een eigen leven gaan leiden, zodat verzoeker -tegen de tijd dat hij ingevolge een annulatiearrest zijn functie opnieuw kan uitoefenen- naderhand nooit meer in dezelfde serene sfeer zal kunnen optreden als keurder";

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de bestreden maatregel niet tot gevolg heeft dat verzoeker gestigmatiseerd wordt, dat het immers om een bewarende maatregel gaat, waarbij geen oordeel wordt geveld over de vraag of verzoeker al dan niet betrokken is bij de feiten die zijn broer zou gepleegd hebben, dat, precies omdat slechts een bewarende maatregel werd getroffen, de collega's van verzoeker onder geen beding de indruk zullen hebben dat hij reeds schuldig werd bevonden aan één of andere laakbare handeling, dat zij niet verantwoordelijk is voor de wijze waarop de pers verzoeker heeft afgeschilderd, en

dat zij evenmin verantwoordelijk is voor perslekken bij het parket, dat wanneer de "kwestie Herman BAELE" de goede naam van verzoeker in het gedrang brengt, dit te wijten is aan de omstandigheid dat verzoeker door een familiale band verbonden is met Herman BAELE, die ervan verdacht wordt verboden middelen te hebben toegediend, en niet aan de bestreden beslissing;

3.2.3. Overwegende dat verzoekers betoog overtuigt; dat, gezien de grote ruchtbaarheid die aan de bestreden beslissing werd gegeven, het plausibel is dat verzoekers goede naam momenteel dusdanig in het gedrang is gebracht dat de morele genoegdoening die het eventueel later tussen te komen annulatiearrest hem zal verschaffen niet opweegt tegen het morele nadeel dat hij momenteel ondergaat en dat hij terecht ervaart als "ernstig" en "moeilijk te herstellen", gezien de genomen beslissing om hem als keurder te schorsen precies de indruk wekt dat hij bij "de kwestie Herman BAELE" effectief betrokken is; dat deze vaststellingen volstaan om de besluiten dat ook aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden, vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan;

4. Over de vordering tot het opleggen van een dwangsom.

4.1. Overwegende dat momenteel niets erop wijst dat de verwerende partij het zou wagen een schorsingsarrest van de Raad van State naast zicht neer te leggen;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De Belgische Staat wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van Dr. P. MOLLAERT, hoofdinspecteur-directeur van het INSTITUUT VOOR VETERINAIRE KEURING, Inspectiedienst Keurkring Asse-Leuven, waarbij deze bij brief van 15 januari 1996 verzoeker sanktioneerde door hem tijdelijk geen opdrachten meer toe te kennen als keurder in het IVK, sanktie ingaande vanaf 26 januari 1996 in toepassing zijnde in het slachthuis van Willy LEO".

Artikel 3.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 4.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien juni 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.